Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

# Arrest

**nr. 353 300 van 21 september 2026**
**in de zaak RvV X / II**

**In zake:** **X**

**Gekozen woonplaats:** **X**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.**

**DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 10 februari 2026 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 maart 2026 met refertenummer 136663.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 augustus 2025 dient de verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit met het oog op de gezinshereniging met zijn Belgische vader, de heer B. A.

Op 10 februari 2026 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie inzake deze aanvraag een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Het betreft de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker, onder de vorm van een bijlage 20, ter kennis gebracht op 16 februari 2026 en is als volgt gemotiveerd:

*"(…)*

*In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 12.08.2025 werd ingediend door:*

*Naam: J. B. Nationaliteit: Angola Geboorteplaats: L.*
*Voornamen: C. G. Geboortedatum: (…)2005 RR: (…)*
*Verblijvende te(…)*

*om de volgende reden geweigerd:*

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.*

*Betrokkene diende een aanvraag in in functie van zijn Belgische vader, B. A. (RR: …) in toepassing van art. 40ter van de wet van 15.12.1980.*

*Overeenkomstig de overgangsmaatregelen bedoeld in artikel 24 van de wet van 18 juli 2025 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, wordt de verblijfsaanvraag onderzocht overeenkomstig artikel 40ter, zoals geformuleerd vóór de inwerkingtreding van de wet van 18 juli 2025.*

*Artikel 40ter, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging "de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt."*

*Ter staving van de bestaansmiddelen legt betrokkene een attest van het CGSLB voor op naam van de referentiepersoon en een attest van het OCMW van Lievegem waar 2 vormen van steun blijken aan referentiepersoon.*
*Uit het attest dd. 19.08.2025 van het CGSLB op naam van referentiepersoon blijkt dat hij een werkloosheidsuitkering geniet. Er liggen geen bewijzen voor van actief zoeken naar werk zoals uitdrukkelijk vereist om dergelijke bestaansmiddelen in overweging te kunnen nemen.*

*De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in casu overbodig bij gebrek aan bestaansmiddelen die in overweging kunnen worden genomen.*

*Betrokkene voldoet niet aan de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. De overige vereisten met betrekking tot het ten laste zijn worden heden niet verder uitgewerkt gelet dit reeds een determinerend motief uitmaakt.*

*Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.*

*De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.*
*(…)*"

2. Over de rechtspleging

2.1. Ingevolge artikel 5.12. van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verloopt de onderhavige procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

2.2. De verzoeker heeft tijdig een synthesememorie ingediend. Overeenkomstig oud artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bijgevolg uitspraak op grond van deze synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Over de ontvankelijkheid

Krachtens oud artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet dient de ontvankelijkheid van het beroep te worden beoordeeld op basis van het verzoekschrift.

Luidens oud artikel 39/78 *juncto* oud artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* in de zin van deze bepaling moet worden begrepen: "*de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden*" (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

In het verzoekschrift zet de verzoeker het volgende uiteen:

*"Geachte heer,*

*Ik, C. B., woonachtig aan (…) 9930 Lievegem, verzoek hierbij om herbeoordeling van de beslissing betreffende zaak nr. (…), ingediend in de gemeente Lievegem, betreffende de aanvraag voor een verblijfsvergunning (F-kaart) als lid van het gezin van een Belgische burger, overeenkomstig de artikelen 40bis en 4Oter van de wet van 15 december 1980.*

*Ik kwam als minderjarige in België aan als onderdeel van een bezoek, waarvan het verzoek tot familiehereniging werd ingediend in de gemeente Ninove. Na die aanvraag kreeg ik een verblijfsvergunning A. Mij werd verteld dat ik, na vijf jaar legaal en ononderbroken verblijf, baat kon hebben bij een recht op permanent verblijf.*

*Vervolgens verwierf mijn vader, A. B., samen met zijn vrouw C. Z. P. A. de Belgische nationaliteit. Volgens artikel 40b van de Wet van 15/12/1980 hebben de familieleden van een Belgische burger recht op gezinshereniging, mits aan de wettelijke voorwaarden wordt voldaan, met name wat betreft stabiele, regelmatige en voldoende bestaansvoorziening, ziektekostenverzekering en adequate huisvesting.*

*De weigeringsbeslissing is gebaseerd op de bewering dat mijn vader niet over voldoende levensonderhoud beschikt, dat hij afhankelijk is van sociale bijstand en dat hij niet heeft aangetoond dat hij op zoek is naar een baan.*

*Dergelijke redenering komt echter niet overeen met de feitelijke realiteit:*

1. *Mijn vader is niet afhankelijk van structurele sociale hulp.*
2. *Hij stond geregistreerd bij de VDAB en volgde een beroepsopleiding, waarmee hij een actieve zoektocht naar werk en zijn integratie op de arbeidsmarkt aantoont.*
3. *In overeenstemming met de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie en de Belgische administratieve praktijk moet de beoordeling van levensonderhoudsmiddelen geïndividualiseerd en proportioneel zijn, en mag niet gebaseerd zijn op een automatische of abstracte analyse.*

*Volgens artikel 42 van de Wet van 15/12/1980 moet het administratieve besluit gebaseerd zijn op een concrete en individuele analyse van de gezinssituatie. Ik ben van mening dat zo'n analyse de gepresenteerde elementen niet correct weerspiegelde.*
*Gezien het bovenstaande verzoek ik hierbij om een herbeoordeling van de zaak, gebaseerd op een volledige en actuele beoordeling van de sociaaleconomische situatie van mijn vader en onze gezinsrealiteit, met inachtneming van de principes van proportionaliteit en bescherming van het gezinsleven zoals vastgelegd in artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.*

*Ik ben beschikbaar om aanvullende documentatie te presenteren die nodig kan zijn.*
*(…)"*

De verweerder werpt in de nota met opmerkingen de volgende exceptie op:

*“Verweerder laat gelden dat het door verzoekende partij ingediende beroep onontvankelijk is.*

*Op grond van artikel 39/69, § 1, van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting van de feiten en de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; R.v.St., nr.130.972, 4 mei 2004; R.v. St., nr. 135.618, 1 oktober 2006).*

*Immers, de Raad van State heeft er reeds herhaaldelijk op gewezen dat het wettelijk of reglementair voorschrift luidens hetwelk het beroep bij een administratief rechtscollege gemotiveerd moet zijn, van substantiële aard is (zie o.m. R.v.St., nr. 3199, 4.3.1954, Belgische Staat/Hos ; R.v.St., nr. 8323, 6.1.1961, Belgische Staat/ Javaux ; H. LENAERTS : Administratieve rechtscolleges, Adm.Lex., nr. 91, p. 48 ; Les Novelles : Le Conseil d'Etat, nr. 1763, p. 605).*

*De niet-naleving van deze vereiste heeft de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg (R.v.St., nr. 4934, 7.2.56, Kosinsky ; R.v.St., nr. 7521, 6.1.1960, Verboomen).*

*Deze niet-ontvankelijkheid moet het rechtscollege desnoods ambtshalve vaststellen, daar de ontvankelijkheid van een beroep bij een rechtscollege de openbare orde aanbelangt.*

*De rechter zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een niet regelmatig aangebracht beroep ten gronde behandelen.*

*De verzoekende partij blijft in casu in gebreke om een voldoende duidelijk en nauwkeurig omschreven middel naar voor te brengen, wat nochtans een voorwaarde is opdat er zou kunnen worden gesproken van een (ontvankelijk) middel.*

*Nochtans moet het voorwerp van het beroep of van de aanvraag op straffe van niet-ontvankelijkheid – want anders kan het contradictoir debat niet aanvangen – nauwkeurig worden aangegeven en moeten de feiten en de middelen waarop het beroep of de aanvraag berust, worden uiteengezet (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch administratief recht, Mechelen, Kluwer, 2002,1080).*

*De verweerder is van oordeel dat het middel van de verzoekende partij niet voldoende duidelijk is omschreven en dat het voorgaande toelaat te stellen dat het enig middel van verzoekende partij, in rechte onvoldoende behoorlijk is onderbouwd om als ontvankelijk te kunnen worden beschouwd.*

*De verweerder is derhalve de mening toegedaan dat het annulatieberoep van de verzoekende partij niet ontvankelijk is.*

*Uit de kritiek die door verzoekende partij wordt geuit, blijkt dat zij een feitelijke herbeoordeling beoogt te bekomen van haar aanvraag dd. 04.12.2024, terwijl dient te worden vastgesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van haar annulatiebevoegdheid, dergelijke beoordeling niet kan maken.*

*Zie in die zin:*

*“Dergelijke uiteenzettingen betreffen dan ook niet de wettigheid van de bestreden beslissing maar wel de opportuniteit ervan, hetgeen niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort. De Raad treedt op als rechter in hoger beroep en kan niet overgaan tot een herbeoordeling van de aanvraag gezinshereniging.*
*Door louter opnieuw naar de voorgelegde bewijsstukken te verwijzen, toont verzoekster niet aan dat de beoordeling van deze bewijsstukken ervan door de gemachtigde onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is. Het is aan verzoekster om met concrete argumenten de beoordeling van de stukken in de bestreden beslissing te weerleggen.” (R.v.V. nr. 279 805 van 7 november 2022)”*

De verzoeker repliceert hierop in de synthesememorie als volgt:

“*In tegenstelling tot de beweringen van de gedaagdestelt de verzoeker in dit pleidooi duidelijke en precieze juridische argumenten uiteen, overeenkomstig artikel 39/69 van de wet van 15 december 1980.*

*De aangevoerde gronden zijn in het bijzonder gebaseerd op:*

*1. Schending van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980*
*2. Schending van artikel 62 van dezelfde wet*
*3. Schending van de wet van 29 juli 1991 over de reden voor administratieve handelingen*
*4. schending van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens*

*Het beroep is daarom toelaatbaar."*

De Raad stelt vast dat de verzoeker in zijn verzoekschrift geen rechtsregel aanduidt die door de bestreden beslissing zou worden geschonden. Er kan evenmin uit zijn betoog enige omschrijving van de overtreden rechtsregel worden afgeleid. Het betoog van de verzoeker is er in tegendeel op gericht om de Raad, aan de hand van een aantal nieuwe elementen en nieuwe bewijsstukken, ervan te overtuigen dat hij wel degelijk voldoet aan de wettelijke voorwaarden om een verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie te verkrijgen. De verzoeker vraagt de Raad uitdrukkelijk om een herbeoordeling van zijn aanvraag, gebaseerd op een actuele en volledige beoordeling van de sociaaleconomische situatie van zijn vader en van de gezinsrealiteit. Dat de verzoeker om een dergelijke herbeoordeling vraagt met inachtneming van de principes van proportionaliteit en de bescherming van het gezinsleven vastgelegd in artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), houdt nog geen voldoende duidelijke omschrijving in van de wijze waarop deze rechtsregels door de bestreden beslissing zelve zouden zijn geschonden.

De verzoeker verwijst voorts nog naar artikel 42 van de Vreemdelingenwet, doch dit wetsartikel bepaalt niet uitdrukkelijk dat een weigeringsbeslissing gebaseerd moet zijn op een concrete en individuele analyse van de gezinssituatie. De daarop volgende zin dat de verzoeker van mening is dat *"zo'n analyse de gepresenteerde elementen"* niet correct weerspiegelde, bevat geen voldoende duidelijke omschrijving van de wijze waarop artikel 42 van de Vreemdelingenwet door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Dit geldt *in casu* des te meer nu verzoekers inhoudelijke kritiek, zoals hierna zal blijken, niet is gestoeld op de bij de aanvraag voorgelegde elementen.

Waar de verzoeker betwist dat zijn vader afhankelijk is van structurele sociale hulp en dat het niet aangetoond is dat hij op zoek is naar een baan, staaft hij deze kritiek met name met de volgende stukken die bij het verzoekschrift zijn gevoegd: een aantal loonfiches op naam van B. A., een loonbrief op naam van C. P. A. (verzoekers moeder), een verklaring van het OCMW Lievegem en een attest van de RVA inzake een opleiding die in verleden werd gevolgd door B. A. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt echter dat geen van deze stukken ter ondersteuning van de voorliggende verblijfsaanvraag werd voorgelegd aan de diensten van de verweerder. Sommige van deze stukken dateren overigens van nà het treffen van de bestreden beslissing. De verweerder kon hiermee dan ook geen rekening houden. Een kritiek waarbij de motieven van een beslissing tot weigering van een verblijfsaanvraag worden betwist op grond van stukken die niet voorlagen op het moment dat deze beslissing is genomen, maakt geen ontvankelijk middel uit. De Raad zou zijn bevoegdheid immers overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die niet ter kennis waren ten tijde van de bestreden weigeringsbeslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395). Als annulatierechter dient de Raad de regelmatigheid van een administratieve beslissing met name te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110.548).

Tot slot kan ook uit het rechtstheoretische en bovendien bijzonder vage betoog dat de "*Belgische administratieve praktijk*" en "*de jurisprudentie van het Hof van Justitie*" vereisen dat de beoordeling van de levensonderhoudsmiddelen geïndividualiseerd en proportioneel moet zijn en niet mag zijn gebaseerd op een automatische of abstracte analyse, geen duidelijke omschrijving worden afgeleid van een geschonden geachte rechtsregel of van de wijze waarop deze of gene rechtsregel door de bestreden beslissing precies wordt geschonden.

Uit de uiteenzettingen in het verzoekschrift blijkt dan ook enkel een opportuniteitskritiek, doch hieruit kan nog niet worden afgeleid dat de verzoeker een schending zou beogen aan te voeren van de artikelen 40*ter* en/of 62 van de Vreemdelingenwet, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen of van artikel 8 van het EVRM.

Zoals hoger uiteengezet treedt de Raad *in casu* enkel op als annulatierechter, zodat hij niet bevoegd is om zich in de plaats van de bevoegde overheid uit te spreken over de grond van de zaak, dit is over de vraag of de verzoeker aanspraak kan maken op een verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie *c.q.* Belg overeenkomstig artikel 40*ter* van de Vreemdelingenwet. Dat verzoekers feitelijke betoog net daarop is gericht, blijkt duidelijk uit het verzoekschrift, waarin uitdrukkelijk om een herziening en een herbeoordeling van de zaak wordt gevraagd. In het verzoekschrift wordt echter geen voldoende concreet en precies rechtsmiddel geformuleerd. Het louter oneens zijn met de bestreden beslissing, kritiek op de opportuniteit

ervan, ontkenningen of feitelijke commentaar, kunnen niet als een ontvankelijk middel worden beschouwd (*cf*. RvS 16 juni 2016, nr. 235.106).

Het verzoekschrift bevat derhalve geen uiteenzetting van een "*middel*" zoals vereist door oud artikel 39/78 *juncto* oud artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan een ontvankelijk middel is ook het beroep zelve niet-ontvankelijk.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

| | |
|---|---|
| C. DE GROOTE, | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| C. DE GEYTER, | toegevoegd griffier. |
| De griffier, | De voorzitter, |
| C. DE GEYTER | C. DE GROOTE |